

Άγιος Λουκάς ο Ιατρός: Μια πολυσήμαντη αγία προσωπικότητα!

Γράφει ο Στέλιος Κούκος.

Άγιος Λουκάς ο Ιατρός (1877-1961).

Πόσες ιδιότητες συγκεντρώνει στο πρόσωπο του ο Άγιος Λουκάς ο Ιατρός (1877-1961), αυτός ο νέος άγιος της Εκκλησίας και ποια από αυτές μπορεί να είναι αυτή που τον ανέδειξε σε θαυματουργό άγιο;

Μα θα μπορούσε κάποιος να πει πως ήταν ένας σπουδαίος γιατρός και μάλιστα ανάργυρος. Ναι, αλλά και ο άγιος Νεκτάριος είναι ένας μεγάλος θαυματουργός άγιος παρ' όλο που πρόκειται για ένα λόγιο αρχιερέα...

Και όσον αφορά την επιστημονική ιδιότητα που συνοδεύει πάντα το όνομα του αγίου Λουκά, αυτή του Ιατρού, αυτή ακριβώς παρατίθεται με την έννοια του θαυματουργός!

Πράγματι, όμως, ο Βαλεντίν Φέλιξοβιτς Βόινο-Γιασενέτσκι, όπως ήταν το όνομα του πριν ιερωθεί, ήταν ένας πρώτης τάξεως ιατρός ένας από τους κορυφαίους επιστήμονες στο κόσμο. Τα πρωτότυπα συγγράμματά του αποδεικνύουν την μεγάλη προσφορά του στην ιατρική επιστήμη. Κάποιο, μάλιστα, από αυτά το είδε να εκδίδεται με ξένο όνομα! Του το έκλεψαν, όταν έστειλε το χειρόγραφο σε εκδοτικό οίκο της Γερμανίας για να εκδοθεί!

Παρ' όλα αυτά, ο Βαλεντίν ήταν ένας γεννημένος καλλιτέχνης, ένας πολλά υποσχόμενος “εκκολαπτόμενος” ζωγράφος. Έτσι, ενώ άρχισε τις σπουδές του στα εικαστικά, στην συνέχεια αναρωτήθηκε αν έπρεπε συνεχίσει με αυτό που ήθελε και λαχταρούσε ο ίδιος ή να κάνει κάτι για να προσφέρει στον συνάνθρωπό του.

Γι' αυτό ήλθε σε ρήξη με το σπίτι του, που τον πίεζαν να συνεχίσει τις σπουδές του στην σχολή καλών τεχνών. Ο νεαρός Βαλεντίν, για να λύσει το πρόβλημα αυτό, ζήτησε από τον παγκοσμίου φήμης συγγραφέα Λέοντα Τολστόι, να στείλει επιστολή στην μητέρα του, για να την πείσει, να τον αφήσουν να ακολουθήσει τον δρόμο που εμπνεύστηκε από το ευαγγέλιο αλλά και από τον ίδιο τον συγγραφέα.

Ο Βαλεντίν Βόινο-Γιασενέτσκι σπούδασε, τελικά, την ιατρική επιστήμη και αναδείχθηκε σε έναν λαμπρό επιστήμονα και καθηγητή πανεπιστήμιου. (Εν τω μεταξύ, όμως, δημιούργησε και οικογένεια αλλά η γυναίκα του Άννα πέθανε από φυματίωση και έμεινε χήρος με τα τέσσερα παιδιά τους).

Αλλά η ιατρική για τον Βαλεντίν δεν ήταν και αυτή αυτοσκοπός, ούτε κάποια άλλη μέθοδος για την προσωπική του καταξίωση. (Γι' αυτό άλλωστε προσχώρησε και στον κλήρο και μάλιστα σε μια τόσο δύσκολη εποχή, εποχή πολύ σκληρών διωγμών). Ο ίδιος, ένιωθε πάντα ότι είχε ένα χρέος απέναντι στους συνανθρώπους του.

Έτσι προσέφερε πάρα πολλά με τις γνώσεις του, τις πρωτότυπες επιστημονικές του ανακαλύψεις, την χειρουργική του ευχέρεια και δεινότητα, την διδασκαλία του από καθέδρας στο πανεπιστήμιο, αλλά και κατά τις ώρες των εγχειρήσεων, την διάσωση χιλιάδων τραυματιών στρατιωτών κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Και όλα αυτά, δεν γίνονταν μηχανικά, αλλά με ιδιαίτερη προσήλωση στον κάθε ασθενή με τον οποίο δημιουργούσε πραγματική σχέση. Γι' αυτό και οι τραυματίες τον ένιωθα σαν δικό τους άνθρωπο, έβρισκαν κοντά του παρηγοριά και ανακούφιση και ήξεραν ότι κάνει πάντα το καλύτερο γι' αυτούς. Ακόμα και όταν έπρεπε να ακρωτηριάσει ένα μέλος του σώματος τους για να τους σώσει την ζωή.

Ο γιατρός και αρχιερέας -αφού εν τω μεταξύ είχε ανέλθει και τους τρεις βαθμούς της ιεροσύνης- κατά την περίοδο του πολέμου της Σοβιετικής Ένωσης με την ναζιστική Γερμανία πήγαινε καθημερινά στους σιδηροδρομικούς σταθμούς στους οποίους κατέφθαναν οι τραυματίες από τα πεδία των μαχών και επέλεγε τις πιο δύσκολες και σοβαρές περιπτώσεις για τον εαυτό του και άφηνε τις άλλες για τους λοιπούς γιατρούς.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>